

Hoinar Nemuritor

AlinD

Mă refugiez în noapte ca-ntr-un giulgiu
Pe ochi-mi tras pe gura în grimasă
Biet călător, fără țintă, fără casă
Mistuit mereu de-un veșnic aprig dor

Cât de ușor, mi-ar fi să mor acuma
Închide ochii și te du, biet maidanez
Tu nu mai ai vre-un loc, sau crez
Rămân, nemuritor prin ceea ce creez

Nu pot să mor, deși, mă sting aieva
Până și asta-mi este refuzat,
Tăcerea și-un mormânt de toți uitat,
Copile mă recită lăcrimânde

Cum pot să mor, când, reinviu pe buze,
În lacrimile din ochii rimelați
Prelingându-mă-n abisul fără nume
La rândul vostru, veșnicia îmi creați

Din suferință am recreat milenii
Și din durere am zidit cetăți
Dar până chiar și zidul rece piere
Mie continuă să-mi fie refuzat

Iubirea, ma făcut hoinar prin lume
Iubirea ma ținut, mereu legat
Crezând, în sentimente pure
La suferință veșnic condamnat

Trageți, va rog, pluton de execuție
La stâlpul vostru, singur m-am legat
Să nu mă faceți, vă rog, actor de epopee
Când Iuda însuși ar fi fost femeie.